

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 248. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604544368/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

I Slutningen af Januar modtog han følgende Brev:

Kjære Karl!

Jeg troede, Du var kommen herover til Præstegaarden i Julen. Det var da ogsaa underligt, at Du ikke kom, synes jeg. Men nu maa jeg saa skrive. Du synes maaske, at der er underligt, jeg skriver. Det er, fordi jeg nu har faaet Lov til at komme til Kjøbenhavn og læse til Lærerinde hos Frøken Zahle. Det har jeg mest Lyst til. Og Fader troer heller ikke, at jeg kan blive ødelagt deraf. Men saa vilde jeg spørge, om jeg kunde bo i det Pensionat, hvor Du har skrevet til Din Fader at Du boer, og som Du jo er godt fornøjet med. Og saa tillige for ikke at være mellem helt fremmede. Det er sletikke sagt, at vi er saa uenige, som Du troer, for jeg er ikke saadan, som jeg altid har været. Men det ved jeg naturligvis ikke. Hvis Du helst ikke vil bo i Hus med nogen af Dine Bekjendtere, saa maa Du endelige sige det. For jeg kan godt forstaa, at man gjerne vil være imellem bare Fremmede.

Venlig Hilsen fra

Venerable Præstegaard
(det er et forfærdeligt Navn,
de har givet den) 23. Januar.

Din Kusine
Ellen Nordbye.

Karl var saa vant til at betragte Ellen som *seen af de Smaa*, saa det var ham en helt karies Fornemmelse, den, at hun nu ogsaa skulde til at gjælde for et Menneske. – «Du synes maaske, at det er underligt, jeg skriver.» – Jo! – Han kom til at tænke paa Ida Vindings Naturhistorie efter Lütken: disseher Goplepolyper, der skjød Knopper, – og saa havde Lærerrinden en Dag forsnakket sig og sagt, at der ved Knop-skydning dannede sig en hel Stabel af unge, selvstændige Madusser (i Stedet for Meduser). Ellen forekom ham saadan en lille Madusse, der vilde ud at sejle paa egen Haand. Han syntes nu hellerikke, det var morsomt at bo i Hus ligefrem med en Reporter hjemmefra.

Han svarede – efter at have forhørt sig hos Fru Dalsgaard – med den Meddelelse, at hun godt kunde komme til at bo i Pensionatet, hvad der naturligvis vilde være ham en Glæde.

Da han en Uges Tid derefter kom ind, lidt før The, i Dagligstuen, sad Ellen derinde og blev konverseret af Fru Dalsgaard. De unge Herrer stod eller sad henne ved Væggene under tydelig Indflydelse